

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 45. SZÁM, 2010. NOV. 14.

Kedves Testvérek!

Különleges utat, teológiai karriert futott be a rómaiakhoz írt levél. Az egyháztörténet két nagy alakja is ennek a levélnek a hatására tért meg, illetve tért rá a valóban helyes útra: az egyik Augusztinusz egyházatya volt, a másik pedig Luther Márton. Annak, hogy Luther Márton életében is meghatározó szerepet töltött be ez a levél, aktualitást ad, hogy egy hete ünnepeltük a reformáció emlékűnnepét.

valaki is meghaljon értünk, csak Isten gondolata és szándéka alapján. Azonban hozzá kell tenni ehhez a mai ígéhez egy pár gondolatot annak kapcsán is, hogy az élet és a halál határvonala a Biblia szerint nem ott húzódik, ahol a biológiai határvonal van. Jézus azt mondta, hogy ha valaki hisz Őbenne, ha meghal is, él. De az életből lehet adni a felebarátért, a testvérért, a rokonért kisebb darabokat is. És ezért is köszönetet kell mondani Istennek, hogy erre késszé tett embereket.

*Hiszen még az igazért is aligha halna meg valaki,
bár a jóért talán még vállalja valaki a halált.*

Róm 5,7

Lényegében az egész levél alapgondolata a megigazulás, annak a mikéntje. És ez akkor is és ma is nagyon fontos kérdés. Hogyan is igazulhatok meg Isten előtt, mikor az egész Ige, nem csak ez a levél arról szól, hogy bűnös ember vagyok? A választ maga Isten adja meg: az Ő Egyszülött Fia érdeméért. Ismerjük az ószövetségi példát: Ábrahám alkudozik Istennel: Uram, ha csak tíz igaz embert találsz a városban, könyörülj rajta, annyit nem volt. És nem csak Lót városában nem volt, de az egész Földön sem találni egy embert sem, aki megállna Isten Törvénye szerint. Tehát a mai íge szerint nem számíthatnánk arra, hogy

Vegyük sorra: múlt héten ünnepeltük a reformáció emlékűnnepét. Isten késszé tett embereket arra, hogy az Ő Igéjéért kockáztassák életüket, egzisztenciájukat. Gondoljunk csak bele, mi lett volna, ha nem lettek volna ezek az emberek. Igen, hálát kell értük adni. Mert ők ugyan nem értünk személy szerint, hanem Isten Igéjéért kockáztattak sokat, nagyon sokat, és sokszor enélkül azonban a mi életünk lenne sokkal kevesebb, mert nem olvashatnánk az Igét, nem ismerhetnénk meg Istent. Gondoljuk csak meg, azoknak, akik elkezdték ezt az utat járni, nem lett volna-e egyszerűbb megmaradni a kitaposott úton, „beáll-

ni a sorba”, mint vállalni ezt a nem is egyszerű utat? Igen, még talán lelkiismeret-furdalást is okozott nekik eleinte, hogy megkérdőjeleznek valami addig megkérdőjelezhetetlent. Talán még az is eszükbe jutott, hogy nem éppen Isten ellen cselekszenek-e? De nem. Isten bölcsességet, világosságot adott nekik ezen kérdések felől is. És világossá tette számukra, hogy az élet Őszerinte nem ott ér véget, ahol az emberek szerint.

De most ünnepeltük a halottak napját is. Tudom, nem protestáns, és még kevésbé református ünnep. Ennek ellenére a református temetők is tele vannak virággal, és nem is olyan könnyű elmenni emellett. A mai gyakorlat már sokkal inkább az, hogy a lelkészek nem elfeledtetni akarják ezt az ünnepet, hanem inkább egy-egy temetői istentisztelet formájában megemlékezni a gyülekezettel erről az alkalomról. Mert van miről. Azok, akikről ekkor megemlékezünk az ő életükből adtak egy darabot azzal, hogy felneveltek bennünket, gondunkat viselték. Isten adott nekik ehhez erőt, türelmet, szeretetet. A halottak napja ezért lehet a hálaadás napja, és így kapcsolódhat a mai ígéhez is. Az már csak érdekesség, hogy Luther azért választotta ezt a napot, hogy kifügessze nevezetes kilencvenöt pontját, mert tudta jól, hogy erre az ünnepre nagyon sokan fognak eljönni a wittenbergi vártemplomba. Isten ezt valahogy úgy rendezte, hogy a halottak napjából az egyház újjászületésének a napját szerezte. Áldassék ezért az Ő neve!

És itt Libišben egy további dimenzióját vélhetjük felfedezni a mai ígének: ezek

a lelkipásztorok, akiknek a sírjánál ma állunk, áldozatot hoztak. Nagyot, komolyat. Hiszen eljöttek messze Magyarországról, azért, hogy itt hirdessék az Igét. Feladtak valamit, hogy segítséget nyújtsanak a rosszabb helyzetben lévő testvéreknek. Példát adnak nekünk ma is, több, mint száz év elteltével. Az ő életük példa abban az értelemben is, hogy más országban is éppen úgy szomjazzák az emberek az Igét, mint Magyarországon. Ezek a sírok nem az elmúlásnak állítanak éppen ezért emléket, hanem emlékeztetnek arra, hogy Isten népe egy, és oszthatatlan, ha még oly sokféleképpen is imádjuk Őt. Ezek a sírok emlékeztetnek minket arra, hogy ha arra van szükség, nekünk is vállalni kell az utat, az elhívást, éppen úgy, mint az elmúlt hét ünnepei. Mert ezek a lelkipásztorok elindultak az ismeretlenbe, ami ugyan nem volt egy Afrika, de azért az akkori viszonyok között komolyan kellett azzal számolniuk, hogy soha többé nem látják szeretteiket, barátait.

Ha Isten olyan árat adott értünk, amit adott és ennyire értékelt bennünket, noha tudta, tudja jól, hogy nem vagyunk igazak, akkor nekünk is késznek kell lennünk arra, ha Ő valamire indítja a szívünket, akár csak egy bizonyágtételre, azt megtegyük.

Ámen!

(Elhangzott 2010. november 7-én, a Libiš-ben tartott istentiszteleten)

Gyülekezetünk a Libiš-i templomban

Igevers magyarul - felirat a karzat egyik kazettáján

A lelkipásztorok sírjai a templomkertben

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet:

Vasárnap 17.00 órától. (Prága 1, Klimentská 18, 3. emeleti gyülekezeti terem.)

Az istentisztelet idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Bibliaóra: Havonta egyszer istentisztelet helyett; a következő bibliaóra időpontja **november 14.**, a téma a Tízparancsolat – Mózes 2. könyve, 20.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkipásztornál lehet.

A lelkipásztor elérhetőségei: **Éles György**, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylišy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: szerdánként 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Vocelova 3, Prága 2)

Pilzen, Teplice – a következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn – a következő istentiszteletre november 20-án 11 órakor kerül sor. Cím: Radlická 8 („Krokodílos ház”). Kérjük kísérjük figyelemmel a hirdetéseket.

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– Gyülekezetünk **december 4-én (szombaton), 17.00 órai kezdettel** immár második alkalommal szervezi meg **Miklósnap iünnepségét**. Az est a tervek szerint **„nyitott ajtók napja”** is lehet egyben, amely során gyülekezetünk az istentiszteleti alkalmakat nem látogató prágai magyar családok felé szeretne nyitni – szeretné nekik **bemutatni a gyülekezet életét**. **Kérjük Olvasóink segítségét, adják tovább a hírt, hogy a lehető legtöbb családhoz eljuthasson a jövő héttől a gyülekezeti teremben papíros formában is megszerezhető meghívó.** (Elektronikus formában a meghívó az ÜZENET szerkesztőségétől kérhető.)

PROGRAMAJÁNLÓ

– **November 18-án**, csütörtökön **18.00 órától** kerül vetítésre a PMKK nagytermében **Jancsó Miklós Szerelmem, Elektra** (1974) c. filmje. A film a modern ember szemszögéből dolgozza fel a zsarnoksággal szemben lehetséges magatartásformákat. Főszereplők: Törőcsik Mari, Cserhalmi György, Madaras József, František Velecký.

(www.hunginst.cz)

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Dienes Kornélia, Hlavács Pál, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP